

AMINTIREA TA

STOMFF ANDREI AUREL

AMINTIREA TA

În amintirea ta am scris o odă
Ori un haiku, mi-e greu să-mi amintesc.
De ce sunt vagi arome de pagodă
Atunci când înțeleg cât te iubesc?

Din amintirea ta clădesc palate
Cu săli de bal, gavote și clavire.
Coroană e imensa mea iubire
Și nestemate celelalte toate.

Cu amintirea ta mă-mbăt ades,
De bucurie cânt și leg trohei
Slăvesc supus frumosul din femei
Și-i dau acestui dar un înțeles.

Iar când voi merge iar în univers
Cu amintirea ta moleculară
Născută într-o margine de vară
Nimic din tot ce-a fost nu va fi șters.

Nu se va naște niciun fizician
Să schimbe drumul amintirii tale.
Când moare timpul în orbite goale
Voi fi un pic de vers eminescian

Vorbind de steaua care-a răsărit
Și drum de mii de ani prin galaxii.
Din amintire veșnic ai să vii
În timpul meu, în care ne-am iubit.

Căci fiecă atom din corpul meu
Legat va fi de amintirea ta
Și nimerind pe orișicare stea
Te voi iubi de-a pururea, mereu.